

21 Фебруар 2008

ОТВОРЕНО ПИСМО

Драга Браћо и Сестре

Желим да ставим на знање свим припадницима Слободне Српске Православне Цркве, сада Новограчаничке Епархије за Аустралију и Нови Зеланд, да по нашем регистрованом Уставу, из кога и сам владика Иринеј Добријевић често цитира чланове и у својим званичним актима признаје да је “још увек важећи”, (наравно цитира само оне чланове које њему конвенрају,) владика уствари није званично нинти законито примљен као администратор наше Епархије. По нашем Уставу, члан 16, Епархиски Црквено-народни Сабор од два или три предложена епископска кандидата одлучује избор Епископа.

Када је 1999. год. владика Никанор Богуновић, мимо члана 16, постављен за нашег Епископа, ипак се тада испоштовала нека форма складна горепоменутом члану 16. На празник Ваведења, 1999. год., после Свете Архијерејске Литургије у нашем Манастиру Свети Сава, састао се у заседање епархиски Проширени Пленум и следћим речима потврдио пријем новопостављеног епископа: *“Сви данас овде сабрани сходно нашем Уставу прихватамо одлуку Светог Архијерејског Сабора наше Српске Православне Цркве и примамо од свега срца и душе нашег новог Епископа.”* Прилажем овде копију акта који је тог дана упућен Светом Архијерејском Синоду СПЦ у Београду, а својеручно потписан од свих учесника Проширеног Пленума.

Од тада па до данас има већ један дужи низ година да се све мање у нашој Епархији Устав поштује, а устаљени поредак намерно руши. Ново свештенство у наш Устав загледа само онда када траже оне тачке које могу да злоупотребе против Црквено-школских општина, њихових Управа или појединаца који им сметају за њихов главни циљ, а то је да нашу Епархију избришу из постојања. Један такав пример је и епископов позив за Црквено-народни Сабор, да се одржи, не у нашем Манастиру Светог Саве, где је се увек одржавао, већ у цркви Лазарици која не припада нашој Епархији и где он као епископ не резидира. Са очигледним циљем да и наш манастир, као седиште Епархије подрије и обезважи, тврди да је Лазарица његово седиште и да по члану 28 Устава Слободне Српске Православне Цркве, има право да сазове Ц-Н-Сабор у његовом седишту. Ослањајући се на своје уверење да је народ глуп и да неће запазити његове манипулације, Владика дрско игнорише чињеницу да се члан 28 односи на она времена, када епископи нису долазили овде са тајним планом да угасе Епархију, када је Епископ или администратор од Црквено-народног Сабора прописно бивао примљен по члану 16 из истог Устава и када се тачно знало где је његово седиште и резиденција.

Пошто у нашем Уставу не постоји секција “Казнена Правила”, то се Епископ и свештенство служе и Уставом СПЦ и ако ова Епархија њему не подлеже, а ретко ко да има примерак Устава СПЦ. И ако немају легалног права да га примењују, њиме се служе за омиљену им мисију кажњавања верних, избацавања из црквеног чланства и екскомуникације цркви оданих појединаца и читавих група

црквених управника, као што је доживела управа цркве Св. Николе у Блектауну. А питање је, дали се тај Устав из Београд, са његовим "Казненим Правилима" можда коси са законом и правилима земље Аустралије у којој живимо? А то је врло важно питање на које се не сме заборавити.

Дакле, по нашем Уставу владика Иринеј није званично нити прописно прихавћен као Администатор наше Епархије. Зато постоји питање да ли се његове одлуке треба уважавати и извршавати? А још важније је питање не само за нашу Епархију, да ли га смемо слушати, када знамо да је он сам непослушан одлуци Светог Архијерејског Сабора, да се на супрот вековном црквеном молитвеном предању не уносе произвољне новотарије у Богослужењу Свете Литургије, како он инадаље чини.

Свако, било да је свештеник или мирјанин који је безусловно послушан епископу, а који је непослушан Светом Архијерејском Сабору, зар није сваки такав стављен у ситуацију да и сам подржава непослушност Светом Архијерејском Сабору? Зар то не преставља подкопавање самих темеља Српске Православне и Светосавске Цркве?! Из те перспективе, можда не би требали ни да се чудимо упорном поткопавању и сатирању наше Епархије помоћу избацивања из чланства и екскомуникације цркви оданих верника наше Епархије. Епископи, реформатори Свете Литургије исто тако гоне свештенство и народ у Отаџбини.

Уз братски и српски поздрав

Ратомир Нешић
Бризбан, Аустралиа

